

Una mujer derrame perfume sobre Jesus!

Interculturele bijbelstudie Nicaragua – Nederland

Verslag van bijbelstudiegroep Nicaragua – april 2010

Vooraf

We hebben de bijbelstudie gedaan in twee gedeelten. Een deel op woensdag 7 april en een deel op zondag 11 april. Alle broeders en zusters die naar de diverse diensten komen, hebben meegedaan in het opstellen van de antwoorden.

We vinden het een bijzondere ervaring, wetend dat onze antwoorden helpen bij jullie bijbelstudie. Dat vult ons met tevredenheid.

Algemene reflectie op dit bijbelgedeelte

We vonden het bijzonder om te ontdekken dat, op het moment van de gebeurtenis, alleen deze vrouw kon begrijpen wat het lijden van de Heere Jezus betekende. Er waren veel mensen in de zaal aanwezig bij deze maaltijd, samen met Jezus, maar alléén deze vrouw gaf het meest waardevolle, materieel gezien, wat ze op dat moment had en zalfde, vanuit dankbaarheid, de Zaligmaker die moest sterven. Zelfs Lazarus, de opgestane, kwam niet tot dit inzicht en deze praktische uitwerking van het geloof. Zelfs de discipelen zijn niet tot een dergelijke daad van liefde gekomen. Misschien zouden wij zelf ook niet denken aan een dergelijke blijk van liefde. Het is goed mogelijk dat ook wij alleen maar bezig zouden zijn met het berekenen van de waarde van deze parfum. Dat is goed mogelijk. Misschien hadden wij wel kritiek gehad op deze vrouw omdat ze deze parfum verkwanselde. Misschien hadden we wel gezegd: wat is die Jezus ijdel zeg! Of zouden we wél het meest waardevolle gezocht hebben om hem te kunnen geven die voor ons moest sterven?

Haar motivatie

Deze vrouw brengt ons op andere gedachten, ze laat ons een diepere dimensie zien. Naar de plaats waar de dankbaarheid geboren wordt door het geloof, of door een wonder wat gebeurd is, waardoor ze eenvoudigweg direct met haar Zaligmaker contact wilde hebben. De daad van het zalven van Jezus is een reflectie van het onzichtbare, van het geloof dat van binnen zit. Het is dit geloof dat aanzet tot, in de ogen van de anderen, onbegrijpelijke daden, maar het is begrijpelijk in de ogen van onze Schepper en Herder. Ze raakte met het parfum van haar dankbaarheid Jezus aan, zalfde hem met de nardus van haar geloof, met haar eigen handen, met al haar zintuigen, met heel haar 'zijn' gaf ze dit aan de persoon die haar het leven zou geven. Ze had de moed om in contact te komen met Hem, het Leven, vanuit haar eigen persoon. Ze kwam in een volle zaal, voor de ogen van iedereen, ze zei niets, ze handelde.

Ze waardeerde (Jezus) en wordt gewaardeerd. Ze erkende (Jezus) en wordt nu wereldwijd erkend. Ze gaf (aan Jezus) en tot vandaag blijft ze ontvangen. Ze had lief en ze blijft tot vandaag liefde ontvangen. Ze waagde het erop en ze kwam tot haar doel. Ze steeg uit boven trots en hoogmoed, voorbij de onkunde of het intellectualisme. Ze steeg uit boven de geldende cultuur en de patronen van gedrag. Ze oversteeg het egocentrisme en de strijd van de sociale klassen. Ze verloochende haarzelf door deze daad, nam haar kruis op en volgde haar Zaligmaker.

En wij?

Zij volgde de bron van het geloof die uit Jezus ontspringt, een uitspruitende bron zoals de geur van parfum die de ruimte vult. Iedereen die aanwezig was, deelde in de geur van de parfum. Ze roken het aroma en ze genoten ervan. De reukzintuigen werden geactiveerd bij de aanwezigen. Maar jammer genoeg werden de andere delen van hun lichamen niet geactiveerd. Voor hen bleef het bij een waarneming, niet meer dan dat. Wat er gebeurde, wat ze zagen, wat ze waarnamen, werd niet omgezet in begrijpen. De kennis vertaalde zich niet in begrijpen. Het begrip komt pas later als Jezus zegt: "Laat haar: ze heeft een goed werk aan mij gedaan". Niemand merkt de impliciete uitnodiging op die zich daarom verandert in een 'geurige vraag' die iedereen stil maakt: "En jullie, wat gaan jullie met mij doen?" Hij kondigt hen aan dat Hij moet gaan sterven, maar weinigen geloven dat. Een 'geurige bevestiging' volgt: "Als jullie niets voor mij doen, laat toe dat iemand anders het voor jullie doet." Het verhaal van de vrouw is opgeschreven in de historie van het christendom als iemand die Jezus diende *voorafgaand* aan Zijn lijden en sterven. De vraag aan ons is: "Gaan wij Jezus het meest waardevolle geven en worden wij opgeschreven in het Boek van het leven?" Laten we de barrières achter ons die ons tegenhouden in het weggeven van het meest waardevolle dat we hebben? Of bekritisieren we de in onze ogen verkwisting van de parfum? Amen.

Vragen:

1. *Wie vinden jullie sympathiek en wie niet sympathiek in dit verhaal?*

Sympathiek: Jezus en de vrouw.

Niet sympathiek: De discipelen en allen die kritiek hadden op deze vrouw.

2. *Wat is het belangrijkste dat in dit verhaal gebeurt?*

Het zalven van Jezus voorafgaand aan Zijn dood en de vrouw die zich ontdoet van iets bijzonder waardevols om het aan Jezus te geven.

3. *Wat vinden jullie van de actie van deze vrouw?*

Het is een daad van uitzonderlijke dankbaarheid en heel uniek. In de praktijk liet zij Jezus, en de anderen die aanwezig waren, zien hoeveel ze van Hem hield, zonder zich iets aan te trekken van de mogelijke kritiek die ze zou gaan ontvangen.

4. *Wat is de betekenis van de kostbare olie?*

Het laat vrouwelijke dankbaarheid zien (dankbaarheid zoals alleen een vrouw dat kan laten zien), zich ontdoen van het meest dierbare en volledige overgave, moed.

5. *Deze vrouw heeft iets goeds voor Jezus gedaan (vers 6). Wat kunnen wij voor Jezus doen?*

- Jezus het meeste waardevolle geven wat we hebben.
- Ons hart aan Jezus geven.
- Erkennen dat Jezus de Zaligmaker van onze levens is.
- De 10 geboden bewaren.
- Offers geven en doorgaan met het geven van de tienden om daarmee onze naaste helpen.

6. *Wat is de betekenis van het balsemen van een dode?*

Prepareren van een lichaam zodat het langer in stand blijft. Preparaat van een lichaam zodat het geur heeft/krijgt.

7. *Hoe gaat de kerk in Nicaragua om met armen?*

We vechten tegen de armoede zodat:

- mensen de mogelijkheid krijgen om nog beter de glorie van God in hun leven te zien.
- mensen beter condities van leven hebben en op die manier een getuigenis kunnen zijn richting anderen (getuigenis van de goedheid van God en de genade van God).
- de naaste de genade van God in het leven kan zien (de barmhartigheid van God presenteren aan de naaste).
- omdat we door de armoede bestrijden de naaste kunnen dienen.

Wat doen we:

- prediken het evangelie,
- we creëren kansen voor mensen door de programma's die INDEF (het instituut waar ds. Minderhoud ook deels voor werkt) aanbiedt: studiebeurzen voor/en activiteiten op gebied van kleuterschool, lagere school, voorgezet onderwijs, technische opleiding en universitaire opleidingen.
- activiteiten gericht op de reïntegratie van straatjongeren.
- de kerk doet ook mee in de projecten die de woonomstandigheden verbeteren.
- dopen van personen die in Jezus geloven als hun Zaligmaker,
- offers geven (geld) en de tienden
- getuigenis geven van de veranderingen in onze eigen levens.

8. *Wat kunnen wij doen om de verkondiging van het evangelie te bevorderen (vers 9)?*

- Zijn zoals de vrouw die parfum over Jezus uitgoot,
- Trouw zijn aan Jezus en aan God de Vader,

- De kerk geestelijk blijven toerusten,
- Het evangelie prediken en de actie van deze vrouwen blijven herinneren,
- Op zoek gaan naar de verloren schapen,
- Blijven doorgaan met het vormen en toerusten van de jong leiderschap in de gemeente,
- Doorgaan met het doen van pastorale bezoeken,
- Organiseren van momenten van gebed en vasten in samenwerking en afstemming met de kerken in Nederland,
- Doorgaan met dit initiatief van interculturele bijbelstudies en andere gerelateerde activiteiten.

9. *Wat is de boodschap (de les) van dit bijbelgedeelte?*

We erkennen dat Jezus is gestorven voor onze zonden maar vaak vergeten we om dankbaar te zijn voor wat Hij gedaan heeft, voor de liefde die Hij betoond heeft. Dat komt door economische of werkomstandigheden, maar vaker nog door onze persoonlijke omstandigheden. Vaak relateren we dollar-, euro- of cordabatekens aan ons geloof.

De boodschap vult ons met geloof, dankbaarheid jegens Jezus, moed en praktische liefde voor onze Zaligmaker. Het gaat erom dat we ons aan Jezus geven, ons ontdoen van het meest waardevolle wat we hebben, zonder ons zorgen te maken wat andere personen daarvan (of van ons) denken.

Vertaald door John Lindhout
Nederlands bewerkt door Jaap Haasnoot

www.vriendenvoornicaragua.nl